

Sygn. akt IIK542/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Krotoszynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Wojtkowiak- Mielicka

Protokolant: st. sekr. sąd. M . Cizsak

przy udziale Prokuratora : Maria Kołodziejczyk

po rozpoznaniu w dni 21 września i 23 listopada 2015r. sprawy :

M. Ż.

c. S. i M. zd. (...)

ur. (...) w O. W..

oskarżoną o to ,że :

w dniu 10 marca 2015r. w K., na ul. (...), woj. (...), w ruchu lądowym na drodze publicznej kierując samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...) 28 nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób ,że wykonując manewr skrętu w lewo nie zachowała szczególnej ostrożności polegającej tu na upewnieniu się ponad wszelką wątpliwość, czy nie jest wyprzedzana przez inny pojazd Jadący z tego samego kierunku doprowadzając do zderzenia z samochodem osobowym, m-kio O. (...) nr rej (...) kierowanym przez J. K. wykonującego manewr jej wyprzedzania , w wyniku czego J. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na czas powyżej dni siedmiu.

t.j. o przestępstwo z art.177§1kk

1. Na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie przeciwko M. Ż. o czyn z art. 177§ 1 kk wyżej opisany warunkowo umarza na okres 1 roku próby.
2. Na podstawie art. 67§ 3kk zobowiązuje M. Ż. do zapłacenia pokrzywdzonemu J. K. nawiązki w kwocie 1000,00 zł.
3. Na podstawie art. 629 kpk i art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 2609,66 zł.

(-) D. W.- M.

(...)

UZASADNIENIE

W dniu 10 marca 2015r po godzinie 13.00 oskarżona M. Ż. jechała samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ulicą (...) w K.. Szukała firmy pieczarkarskiej, ale pomyliła wjazd. Zawróciła więc na wjeździe na kolejną posesję. Następnie zamierzała wykonać manewr skrętu w lewo. Włączyła więc lewy kierunkowskaz i zjechała do osi jezdni. Nawierzchnia jezdni była sucha, a widoczność była dobra.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej M. Ż. k.127, protokół oględzin miejsca wypadku k.13-14, szkic k.15, materiał zdjęciowy k.8)

W tym samym czasie od strony K. tj. w tym samym kierunku co oskarżona, jechał samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) J. K.. Poruszał się szybko, ale z prędkością mniejszą niż 90km/godz.

(dowód: zeznania świadków J. K. k.128 i k.30-31 i K. S. k.127v-128, protokół oględzin miejsca wypadku k.13-14, szkic k.15, materiał zdjęciowy k.8, opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego k.47-55, k.75-76 i k.140)

Miejsce zdarzenia znajdowało się poza obszarem zabudowanym. Obowiązywało tam ograniczenie prędkości do 90km/godz. Nie obowiązywał w tym miejscu zakaz wyprzedzania. Oś jezdni wyznaczona była linią przerywaną.

(dowód: protokół oględzin miejsca wypadku k.13-14, szkic k.15, materiał zdjęciowy k.8, opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego k.47-55, k.75-76 i k.140)

W chwili wykonywania manewru skrętu w lewo oskarżona miała w swoim samochodzie włączony lewy kierunkowskaz. Poruszała się z prędkością 15-20km/godz.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej M. Ż. k.127, opinia biegłego z zakresu elektrotechniki k.38-39, opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego i jego zeznania złożone na rozprawie k.47-55, k.75-76 i k.140)

Zanim oskarżona zaczęła sygnalizować wykonanie manewru skrętu w lewo jadący za oskarżoną J. K. rozpoczął wykonanie manewru wyprzedzania, który zasygnalizował włączeniem lewego kierunkowskazu. Zjechał na lewy pas ruchu i w momencie, gdy znajdował się na środku długości wyprzedzanego samochodu oskarżona przystąpiła do wykonania manewru skrętu w lewo. Doszło do zderzenia się pojazdów. Do zderzenia doszło w pobliżu osi jezdni.

(dowód: protokół oględzin miejsca wypadku k.13-14, szkic k.15, materiał zdjęciowy k.8, opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego i jego zeznania złożone na rozprawie k.47-55, k.75-76 i k.140, zeznania świadka J. K. k.128 i k.30-31, częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. Ż. k.127)

Po zdarzeniu samochód oskarżonej się zatrzymał. Samochód kierowany przez J. K. został przemieszczony w lewo, pokonał rów melioracyjny, a następnie przemieszczał się po polu i uderzył w betonowe ogrodzenie posesji.

(dowód: protokół oględzin miejsca wypadku k.13-14, szkic k.15, materiał zdjęciowy k.8, opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego i jego zeznania złożone na rozprawie k.47-55, k.75-76 i k.140, zeznania świadków J. K. k.128 i k.30-31, N. Ł. k.128 i k.19-21 i K. S. k.127v-128, częściowo wyjaśnienia oskarżonej M. Ż. k.127)

W wyniku zdarzenia kierujący samochodem marki O. (...) J. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu. Obrażenia te naruszyły sprawność jego uszkodzonych narządów ciała na okres powyżej 7 dni. Pokrzywdzony ma 68 lat i jest osobą schorowaną. Cierpi na niewydolność krążenia, przetrwałe migotanie przedsionków, chorobę niedokrwienną serca i cukrzycę typu II. Ma wszczepiony rozrusznik serca. J. K. cierpi też na całkowitą zaćmę prawego oka i początkową zaćmę oka lewego.

(dowód: opinia biegłego lekarza k.37, dokumentacja lekarska k.24-25, k.32-35, k.139, zeznania świadka J. K. k.128 i k.30-31)

Oskarżona oraz pokrzywdzony byli trzeźwi.

(dowód: protokoły użycia alkometru k.22 i k.23)

Oskarżona nie była dotychczas karana.

(dowód: dane o karalności k.71)

Oskarżona nie przyznała się do winy. Wyjaśniła, że pomyliła wjazd do pieczarkarni i musiała zawrócić. Potem wykonywała manewr skrętu w lewo. Spojrzała w lusterko, ale widziała tylko jadący za nią na łuku ciemny samochód i przystąpiła do wykonania manewru. Sąd tym wyjaśnieniom nie dał wiary. Biorąc pod uwagę opinię biegłego oraz zeznania świadka S. Sąd uznał, że oskarżona nie zachowała należytej ostrożności przy wykonywaniu manewru skrętu w lewo. Gdyby oskarżona należyście obserwowała przedpole jazdy to we wstecznym lusterku zobaczyłaby samochód kierowany przez J. K.. Przed wykonaniem manewru skrętu w lewo oskarżona powinna upewnić się czy nie jest wyprzedzana przez inny pojazd, a tego oskarżona, zdaniem Sądu, nie zrobiła. W momencie zderzenia samochód kierowany przez J. K. był na wysokości połowy jej samochodu. Był więc już połowie wykonywania manewru wyprzedzania. Biegły w swojej opinii podał (k.53v), że oskarżona wykonywała manewr skrętu w lewo przez 1sekundę. J. K. wykonywał swój manewr wyprzedzania dłużej. Oskarżona miała więc możliwość zaobserwowania, że jest wyprzedzana. Ponadto do zderzenia się pojazdów doszło w pobliżu osi jezdni. Świadczy to o tym, że oskarżona rozpoczynała dopiero wykonywanie tego manewru. Gdyby należyście obserwowała sytuację na drodze powinna powstrzymać się od tego manewru i poczekać aż zostanie wyprzedzona.

Sąd dał wiarę oskarżonej, że miała włączony lewy kierunkowskaz, ale wynika to tylko z jej wyjaśnień. Świadek K. twierdzi, że tego kierunkowskazu nie było. Z opinii biegłego z zakresu elektrotechniki wynika, że w momencie zdarzenia żarówka nie była włączona. Świadczy to o tym, że albo kierunkowskaz nie był włączony albo żarówka była w fazie gaśnięcia cyklu pracy kierunkowskazu (k.39). Sąd, zgodnie z art.5§2kpk, przyjął jednak korzystniejszą dla oskarżonej wersję zdarzenia. Samo jednak włączenie kierunkowskazu nie jest wystarczające do bezpiecznego wykonania manewru. Oskarżona powinna upewnić się czy nie jest wyprzedzana przez inny pojazd, a tego oskarżona nie zrobiła.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka K., że nie widział by oskarżona miała włączony kierunkowskaz. Oskarżona włączyła kierunkowskaz i przystąpiła do wykonywania manewru. Świadek mógł więc nie zdążyć zauważyć światła. Zauważyć też należy, że J. K. w wyniku zdarzenia doznał wstrząśnienia mózgu. Może więc przebiegu zdarzenia dokładnie nie pamiętać. Sąd nie dał wiary świadkowi, że jechał z prędkością 70km/godz. Z opinii biegłego wynika, że prędkość ta oscylowała w granicach 90km/godz, ale z taką prędkością miał prawo jechać. Ponadto po zdarzeniu samochód kierowany przez świadka przejechał przez rów melioracyjny i pole zatrzymując się na płocie. Świadczy to o dużej prędkości kolizyjnej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. S., który jechał w pewnej odległości za samochodem J. K.. Świadek widział, że J. K. lewym kierunkowskazem sygnalizował wykonywanie manewru skrętu w lewo. Zeznania tego świadka były jasne, logiczne i uzupełniały się z zeznaniami świadka K..

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka N. Ł.. Świadek widział moment zdarzenia, ale nie jest w stanie określić czy samochody miały włączone kierunkowskazy. Potwierdziła, że samochód kierowany przez J. K. jechał szybko, ale miał prawo jechać z prędkością 90km/godz.

Sąd dał wiarę opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych M. P. oraz zeznaniom tego biegłego złożonym na rozprawie. Biegły opisał w opinii przebieg zdarzenia i uzasadnił końcowe wnioski swojej opinii. Przedstawił też symulację zdarzenia biorąc pod uwagę wersję podaną przez oskarżonego i pokrzywdzoną. Biegły przede wszystkim wykluczył wersję wydarzeń podaną przez M. Ż.. Gdyby oskarżona zachowała należytą ostrożność to powinna zauważyć, że jest wyprzedzana przez inny pojazd i powstrzymać się od wykonania manewru.

Sąd dał wiarę opinii biegłego lekarza oceniającego stopień obrażeń ciała u pokrzywdzonego J. K.. Opinia ta jest jasna, kategoryczna, a końcowe wnioski zostały należyście uzasadnione.

Sąd dał wiarę opinii biegłego z zakresu elektrotechniki. Opinia jest jasna i nie była kwestionowana w toku postępowania.

Za wiarygodne Sąd uznał dokumenty ujawnione w toku postępowania. Wystawione one zostały przez upoważnione do tego instytucje, a ich autentyczność i treść nie była podważana przez strony.

Sąd uznał, że oskarżona M. Ż. naruszyła nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym nie zachowując należytej ostrożności przy wykonywaniu manewru skrętu w lewo polegającej na upewnieniu się czy nie jest wyprzedzana przez inny pojazd i doprowadzając do zderzenia z innym pojazdem. W wyniku zdarzenia J. K. doznał obrażeń ciała na okres powyżej 7 dni. Czyn oskarżonej wyczerpał, zdaniem Sądu, znamiona przestępstwa z art.177§1kk. Oskarżona nie była jednak karana. Obrażenia jakich doznał pokrzywdzony nie były dotkliwe i nie pozostawiły trwałego uszczerbku. Czyn był przypadkowy i nie wynikał z brawury, a tylko z chwilowej nieuwagi. Sąd uznał więc, że stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu nie jest znaczny i na podstawie art.66§1kk i art.67§1kk postępowanie przeciwko oskarżonej warunkowo umorzył na okres 1 roku próby. Takie rozstrzygnięcie będzie dla oskarżonej, zdaniem Sądu, wystarczającą dolegliwością.

Na podstawie art.67§3kk Sąd zobowiązał oskarżoną do zapłacenia pokrzywdzonemu J. K. kwoty 1000zł tytułem nawiązki. Pokrzywdzony doznał wstrząśnienia mózgu i nie miał żadnych innym obrażeń. Kwota 1000zł zapłacona przez oskarżoną tytułem nawiązki będzie, zdaniem Sądu, wystarczająca. Sąd orzekając nawiązkę wziął pod uwagę, że oskarżona była ubezpieczona w zakresie OC. Pokrzywdzony od ubezpieczyciela otrzyma więc stosowne odszkodowanie.

Sąd zauważył ponadto, że rozważyć należy czy pokrzywdzony ze względu na stan zdrowia powinien mieć uprawnienia do kierowania pojazdami. Dlatego też Sąd na podstawie art.99 ust.1pkt.2b Ustawy o kierujących pojazdami (t. j. 2015.155) zwrócił się do Starostwa Powiatowego w K. o wydanie decyzji o skierowaniu J. K. na badania lekarskie.

Na podstawie art.629kpk w związku z art.627kpk Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2 609,66zł tytułem kosztów postępowania. Na koszty te złożyły się należności tytułem opinii biegłych z zakresu ruchu drogowego w kwocie 1494,28zł (k.56) i w kwocie 314,58zł (k.77a) elektrotechniki w kwocie 180zł (k.97), medycyny 160zł (k.92), zwrot kosztów dojazdu świadka na rozprawę w kwocie 250,80zł (k.125), koszt danych o karalności 30zł, ryczałt za doręczenia 40zł i opłata 100zł.

/D. W.-M./